

til det ærede Medlem for Tisted, der ganske vist var enig i, at der maaske burde ske en Forandring i dette Forhold, men samtidig med denne Forandring ønskede en Indskrænkning af Valgretten omkring i Købstæderne. Jeg sagde allerede første Gang, jeg havde Ordet i Dag, at jeg ikke troede, at der vilde vise sig nogen Stemning, navnlig i dette Ting, for at gaa denne Vej, jeg følte mig overbevist om, at samtidig med, at man søger fra dette Tings Side at udvide Valgretten saavel for Kjøbenhavn som for det øvrige Land, gaar man ikke hen og indskrænker Valgretten omkring i Byerne. Det ærede Medlems Standpunkt er det, som har været Højres Standpunkt altid, og som jeg tror, at det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, ville gaa i Jorden med, det er, at de, der have Pengene i dette Land, trænge til særlig Beskyttelse. Det ærede Medlem fremhævede saa stærkt Slutningen af Resolutionen, men turde dog ikke sige os, hvilket System det er, man ønskede paa Købstadmødet, og det ærede Medlem turde heller ikke sige, hvad han selv vilde anbefale, enten man skal dele Vælgerne i to eller tre Klasser efter det preussiske System, som ogsaa har været paa Tale. Lige over for det ærede Medlem skal jeg fremhæve, hvad der fremkom fra et Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. I Parentes skal jeg bemærke, at jeg ganske vist ikke rigtig ved, hvorledes Forholdet er paa Frederiksberg, men jeg tror, at Forholdene i Øjeblikket nogenlunde ere saaledes, som de ville blive, hvis dette Forslag blev til Lov, og hvis dette er rigtigt, saa forekommer det mig, at der ikke er noget særlig afskrækkende, naar vi se paa Forholdene paa Frederiksberg. Jeg skal altsaa anføre, hvad et Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse sagde til den Ting. Han syntes, at naar man vilde undersøge de politiske og kommunale Forhold, burde man først og fremmest se hen til England, og det undrede Taleren, at Indlederen ikke havde gjort dette. Med al mulig Respekt for de store Værdier, der kunde være til Stede i de Byer, som repræsenteres af de Herrer fra Provinserne, troede Taleren dog, at naar man i en By som London med de Værdier, den repræsenterer, kan nøjes med almindelig kommunal Valgret, saa kan man ogsaa ganske rolig finde sig i det herhjemme. Jeg tror heller ikke, at der for en By som Tisted, som det ærede Medlem repræsenterer, i den Henseende skal vise sig at være nogen rom helst Fare. Jeg kunde have Lyst til

med den ærede Formands Tilladelse at læse et Par Linier op, som en Borgmester udtalte angaaende dette Forhold. Han gør en Indrømmelse og siger: „Det er meget muligt, at der kan være nogen Frygt med Hensyn til Valgretten, men jeg tror, at de Herrer, som holde saa stærkt paa, at Valgmaaden bør forandres i konservativ Retning, overse for meget et Punkt, og det er Ansvaret.“ Jeg tror, at det ærede Medlem, der har studeret Købstadforeningens Forhandlinger, vil gøre vel i at læse, hvad der fremkom fra den anden Side, og jeg har det Haab, at han, som er en meget praktisk Mand, naar han har læst det stenografiske Referat af Købstadmødets Forhandlinger, vil faa et andet Syn paa disse Forhold med Hensyn til den Fare, som han i Øjeblikket ser i at give Købstæderne denne Ret, uden at Valgretten samtidig bliver indskrænket.

Til den højtærede Minister skal jeg sige, at som Forslaget foreligger for dette Ting i Øjeblikket, er det ogsaa vedtaget ved 3dje Behandling sidste Gang, det var forelagt, og der er ikke fra Forslagsstillernes Side foretaget nogen Forandring. Den Indvending, den ærede Minister særlig stærkt gjorde gældende, var med Hensyn til Statens Tilsynsret. Jeg har tidligere spurgt den daværende Minister derom, og jeg skal gentage Spørgsmaalet: Hvor tidt har man haft Brug for denne Tilsynsret, hvilken Værdi har denne Tilsynsret haft for Regeringen, siden man lægger saa overordentlig Vægt paa den? Jeg tror, at det vil falde overordentlig vanskeligt for den ærede Minister at paavise et eneste Tilfælde, hvor Staten har haft virkelig Brug for denne Tilsynsret. Jeg tror ikke, at det er et Spørgsmaal, som kan eller skal stilles op til noget saa overordentlig stort, det er et af de smaa Spørgsmaal, om hvilke det med god Vilje fra Ministerens Side vil være let at opnaa Enighed med dette Ting, enten det nu bliver Amtmanden eller Ministeren, der fik denne Tilsynsret. Jeg tror, som sagt, ikke, at det har stor Betydning, fordi jeg ikke tror, at den nogen Sinde har vist sig at have stor Værdi, da den aldrig har været benyttet. Ministeren vilde maaske ogsaa gaa med til Lovforslaget, hvis Byraadene kunde blive sammensatte paa samme Maade som de kommunale Raad paa Landet; men Ministeren ved jo, at dette Ting i Fjor ved 3dje Behandling vedtog et Lovforslag, der udvidede den kommunale Valgret paa Landet, og kan derfor ikke gøre